

FUNDAMENTVM

anguli, scilicet MQP modo inuentus, & QPM Rectus. Datis itaq; & in eodem Triangulo tribus, explorentur & triareliqua: latus nemp; PM , quod erit quaesita Declinatio: & latus QP , eoq; sublato è latere modo inuento RQ , relinquitur RP , quaesita Ascensio Recta. Deinde verò ex inuentâ Ascensione Rectâ RP dabitur distantia RT , eritq; idem T Medium cœli, seu punctum Eclipticæ, quod cum dicto punto Aequatoris seu Ascensione Rectâ inuentâ cœlum mediat, seu cœli culmen attingit atq; concedit. Decerptum ex 4. capite libri 2. Copernici. Atq; iam deinceps, modo libuerit, ex notâ Ascensione Rectâ & Declinatione duarum stellarum, facillimo quidem negotio reperietur & earundem inter se ab inuicem distantia, per calculum, sineq; obseruatione, perq; solutionem Trianguli Obliquanguli sphærici vſitati secundi. Quæ vero recula, cum per se sit facillima ac manifeſtissima, peculiari indicatione minime indiget. Ideoq; hæc hactenius de tūm directe tūm reciprocā obseruationis ratione ac procedendi modo, deq; obseruatione locorum stellarum fixarum. Atq; sic cœlestis facie vtcung; depictâ, seu depingendi potius ratione indicatâ, ad inferiora illa septem in aëre pendentia varieq; vagantia corpora, que planetæ dicuntur, ex summo aethere paululum descendemus, adq; ipsorum per aëra descriptos gyros animum adplemus.

Finis Obseruationis locorum stellarum fixarum: Sequitur obseruatio
motuum ac revolutionum planetarum.

Cap. V.

SLUB Sächsische Landesbibliothek –
Staats- und Universitätsbibliothek Dresden